

[Baunsgaard.]

nødvendigt at holde fast ved den linje, at det at drive dansk skibsfart ikke kan og ikke skal være en beskæftigelsesforanstaltning, det er en forretning, der må drives i hård konkurrence med andre landes skibsfart.

Således bedømt er de foreslåede ændringer nødvendige. Det er de så meget mere, som andre lande — specielt de lande, med hvem vi først og fremmest skal konkurrere i denne forretning — ikke er gået så langt, som den danske lovgivning er, med hensyn til bemandingsregler, men har indskrænket sig til det, der også oprindeligt var tanken med den danske bemandingslov: først og fremmest at sikre et mandskab, der er tilstrækkeligt til at betjene skibene, så man får den nødvendige sikkerhed til søs. Der er ingen tvivl om, at vi er gået længere. Der er heller ikke i sammenligning med andre lande tale om, at vi, selv med den ændring, der foreslås, går så langt ned, at hensynet til sikkerheden tilsidesættes. Jeg vil dog tro, alt taget i betragtning, at dette lovforslag, som det er affattet, skulle give god mulighed for, at danske rederier også for de store tankskibes vedkommende kan tage konkurrencen op med udlandet.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige en hurtig og velvillig behandling i udvalget.

Sandau: Jeg kan på mit partis vegne tilsige støtte til det foreliggende lovforslag. Det er yderst vigtigt, at en lovgivning, der har relation til erhvervslivet, kan tilpasses de skiftende forhold, der måtte blive erhvervslivet til del. I det her foreliggende tilfælde, hvor det er et spørgsmål om at stå lige i konkurrencen på et meget vigtigt område, er det af ekstraordinær betydning.

Man kan egentlig undre sig over — som også tidligere ordførere har gjort det — at man ikke, allerede da man i dette høje ting behandlede loven om skibes bemanning af 7. juni 1958, havde sin opmærksomhed henvendt på de forhold, som nu forårsager, at man allerede så kort tid efter skal tage loven op til revision, så meget mere som Danmarks Rederiforening allerede nogle få måneder efter lovens vedtagelse anmodede den højtærede handelsminister om at ville meddele en dispensation. Jeg kan ikke se

andet, end at Rederiforeningen måtte have vidst dette, allerede inden loven var færdigbehandlet, herunder bestemmelsen om, at der skulle være 1 matros mere for hver 1 500 t, man nåede ud over de 9 500 brutto registertons.

Rent principielt er det kun statens opgave at lovgive om skibes bemanning ud fra rent sikkerhedsmæssige hensyn, både hvad angår sikkerheden for menneskeliv på søen og skibets betryggende drift. Dette princip har man i visse andre lande fulgt i højere grad end her. Ligesom det ærede medlem hr. Peter Nielsen må jeg sige, at dermed er ikke sagt, at man i de nævnte lande altid har bemanded med kun det mandskab, som loven påbød, og således har der sikkert egentlig aldrig været noget misforhold af alvorlig karakter til stede. Det er imidlertid klart, at der med udviklingen henimod store tankbåde ville komme et alvorligt misforhold i konkurrencen med andre landes rederier, dersom man skulle følge de hidtil gældende regler. Jeg tror, at den højtærede handelsminister nu har fundet frem til en bemanningsskala, der kan løse problemet, således at det kan tilfredsstille både redere og mandskab. Ved at regulere bemanningen af mellemstore skibe med lidt færre unge og lidt mere kvalificeret mandskab er der delvis bødet på det forhold, at disse skibes bemanning nærmest lå i underkanten. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at man overvejer muligheden af at etablere et nordisk samarbejde om fællesnordiske bemandingsregler. Dette kan vi fra vor side tilsige fuld støtte, da et samarbejde på dette område måske også i højere grad kan klarlægge, hvilken betydning i konkurrenceforholdet bemandingsreglerne i almindelighed har, så vi måske kan nå frem til en bedre vurdering af forholdene.

Egentlig havde jeg tænkt at spørge den højtærede minister, om man ikke kunne have klaret sig med dispensationer, indtil en sådan fællesnordisk lovgivning blev etableret; men med den tid, det normalt tager med en sådan koordination, tror jeg også, det er klogest at skabe permanente regler i loven, og jeg kan på min gruppes vegne tilsige al mulig støtte til lovforslagets fremme.